

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518201684
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3518201684.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: D. E., F.. XX.XX.XXXX, Z. J. S., T. U. XXX, Č., o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- Eur spolu s úrokom vo výške 1.175,64 Eur a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 11.05.2018 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.000,- Eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 1.175,64 Eur, zmluvného úroku vo výške 12,68 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 09.03.2015 uzatvoril ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, pričom žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.000,- Eur, ktoré sa zaviazal vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas, v dôsledku jeho omeškania s plnením úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 03.08.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Poslednú čiastkovú úhradu úveru vykonal dňa 10.06.2016, ďalšiu úhradu už nevykonal.

2. Žaloba bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 11.02.2019, k žalobe sa nevyjadril.

3. Právny predchodca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 13.05.2019 spresnil žalobný návrh a uviedol, že žalovaný sa zaviazal vrátiť svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 54,30 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 15.04.2015. Zároveň súdu predložil

prehľad úhrad a ich započítanie, z ktorého vyplýva, že žalovaný uhradil 487,60 Eur v období od 09.07.2015 do 10.06.2016. Z predmetnej sumy bolo na poplatky započítané 49,55 Eur a na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 438,05 Eur a na istinu bolo započítaných 0,- Eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3.000,- Eur a započítanými úhradami na istinu 0,- Eur, t.j. 3.000,- Eur. Všetky tieto úhrady vykonané žalovaným boli v plnej miere zohľadnené pri podaní žalobného návrhu. Žalovanému bolo teda poskytnutých 3.000,- Eur a žalovaný peňažné prostriedky reálne vyčerpal. Po podaní žaloby nevykonal platby na úhradu dlžnej sumy. V zmysle bodu 2.17 zmluvy a bodu 7.3 obchodných podmienok pre úver bolo dohodnuté poradie započítavania platieb od žalovaného na 1/ poplatky podľa zmluvy o úvere, 2/ úrok z omeškania, 3/ zmluvný úrok z úveru, 4/ splátku istiny úveru. Žalovaný súhlas s obsahom ustanovení zmluvy a zmluvných podmienok potvrdil písomne. Žalobca ďalej špecifikoval zmluvný úrok z istiny sumou 1.196,43 Eur, úrok z omeškania sumou 417,16 Eur, spolu 1.613,59 Eur. Z toho úhrady žalovaného započítané na úroky predstavujú 438,05 Eur, neuhradené úroky 1.175,54 Eur z toho neuhradené úroky uplatnené v žalobe 1.175,64 Eur (rozdiel 0,10 Eur vznikol v dôsledku zaokrúhľovania na dve desatinné miesta).

4. Uznesením č. k. 12Csp/24/2018-112 zo dňa 10.06.2019 sú pripustil zmenu strany sporu tak, že na strane žalobcu na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o..

5. Súd podľa § 180 C.s.p. vec prejednal za účasti právneho zástupcu žalobcu v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť riadne a včas ospravedlnil a vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, predvolanie mu bolo doručované na adresu trvalého bydliska podľa § 106 ods. 1 písm. a) v spojení s § 116 ods. 3 C.s.p. Svoju neúčast' neospravedlnil. Nebol daný dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvy o úvere, obchodných podmienok, sadzobníka, výpisu zo systému a zistil skutkový stav veci.

7. Dňa 09.03.2015 uzatvorili právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník „Zmluvu o úvere lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému schválený úverový rámec vo výške 3.000,- Eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 54,30 Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 108-mich mesačných splátkach počnúc dňom 15.04.2015 k 15. dňu v mesiaci s dátumom konečnej splatnosti 15.03.2024. RPNM bola stanovená vo výške 15,96 %, výška úrokovej sadzba predstavovala 14,90 % ročne. Žalovaný uhradil 487,60 Eur v období od 09.07.2015 do 10.06.2016. Z predmetnej sumy bolo na poplatky započítané 49,55 Eur a na úrok z omeškania a zmluvný úrok 438,05 Eur. Na istinu bolo započítaných 0,- Eur. Dlžná suma predstavuje 3.000,- Eur.

8. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnil riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 17.07.2015 vyzval žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru z dôvodu, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke svoje záväzky neuhradil. Zároveň ho v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil, že ku dňu 16.07.2015 je pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Listom zo dňa 03.06.2015 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3.173,47 Eur a ku dňu 03.08.2015 sa pohľadávka stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Pohľadávka pozostáva zo sumy dlžnej istiny 3.000,- Eur, úroku 154,89 Eur, poplatkov za upomienky 15,28 Eur a poistného 3,30 Eur, ktorú žiadal uhradiť v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný si výzvu neprebral v odbernej lehote.

9. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

11. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

12. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

15. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 09.03.2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,- Eur, ktorý žalovaný reálne čerpal. Z dlžnej sumy uhradil len časť, a to vo výške 487,60 Eur, z ktorej sumy sa 49,55 Eur započítalo na poplatky a 438,05 Eur na úroky. Dlžná istina predstavuje sumu 3.000,- Eur.

18. Predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, pretože podľa spôsobu spracovania boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právnym predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, obsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru. Žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, napriek výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu, dlžnú sumu neuhradil,

preto došlo k splatnosti úveru
v celkovej výške 3.000,- Eur.

a žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu

20. Keďže žalovaný riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0,05 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd žalovaného zaviazal. Zároveň zaviazal žalovaného i na zaplatenie vyčíslených úrokov vo výške 1.175,64 Eur, ktoré predstavujú vyčíslený zmluvný úrok od 09.03.2015 do 30.04.2018 vo výške 1.196,43 Eur a vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 15.04.2015 do 30.04.2018 vo výške 417,16 Eur so zohľadnením úhrad žalovaným započítanými na úrok vo výške 438,05 Eur.

21. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p., keďže neboli zistené zákonné podmienky pre určenie dlhšej lehoty, resp. povolenie splniť si povinnosť v splátkach.

22. Pokiaľ ide o nárok na úhradu zmluvných úrokov z úveru, t.j. vo výške 12,68 % ročne zo sumy 3.000,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobný návrh zamietol, pretože bolo preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvné úroky ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súčasne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaného v konaní sp. zn. 6Co/190/2014 dňa 30.06.2015 z ktorého vyplýva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za

stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak - v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

23. V zmysle článku 3 Základných princípov C.s.p., ak sa spor na základe prihladnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

24. I keď je súdu známa judikatúra - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020, toto vyvolalo otázku, či nemal Najvyšší súd SR vzhľadom na prebiehajúce prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom EÚ (C-192/20) konanie vo veci 5Cdo 42/2020 prerušiť a tiež otázku, či vôbec zohľadnil Najvyšší súd SR pravidlo zakotvené v § 519 Občianskeho zákonníka podľa ktorého právo veriteľa na náhradu škody spôsobenej omeškaním dlžníka nie je dotknuté; pri omeškaní s plnením peňažného dlhu možno však náhradu škody požadovať, len pokiaľ nie je krytá úrokmi z omeškania alebo poplatkom z omeškania. Po splatnosti pohľadávky, a to či už po uplynutí dohodnutej doby, na ktorú bola úverová služba poskytnutá alebo po skrátenej tejto doby v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu omeškania dlžníka s platením dohodnutých splátok, nepochybne patria veriteľovi úroky z omeškania z nevrátenej sumy. Ak si však veriteľ po splatnosti uplatňuje ďalej zmluvné úroky, treba zodpovedať otázku, akú majú tieto úroky povahu. Zmysel úverovej služby spočíva v tom, že dlžník má právo peniaze užívať, ktorému právu korešponduje povinnosť platiť zmluvné úroky. Je logické, že ako po splatnosti dlžníkovi právo užívať peniaze zaniklo (nesmie ich užívať ale vrátiť), zanikol dôvod pre platenie ceny služby. Ak niet služby, niet dôvod na platenie ceny za službu. Kým úroky z omeškania predstavujú sankciu, úroky po splatnosti vystihujú kompenzáciu za nevrátenie prostriedkov. Majú teda funkciu kompenzačnú a nejde o cenu služby, ktorá po splatnosti prestala byť poskytovaná. Z uvedeného dôvodu sa súd v predmetnej veci priklonil k pôvodnej judikatúre.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Žalobca mal vo veci prevažný úspech, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 C.s.p. možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.